

Debreceni Ítéltábla

Bf.III.232/2024/6.

A Debreceni Ítéltábla mint másodfokú bíróság Debrecenben, a 2024. május 02. napján megtartott tanácsülésen meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az önálló intézkedésre jogosult személy által kötelességszegéssel elkövetett vesztegetés elfogadásának büntette és más bűncselekmények miatt I. rendű vádlott és társai ellen folyamatban lévő büntetőügyben a Miskolci Törvényszék 2024. február 14. napján kihirdetett 17.B.68/2023/14. számú ítéletét – a fellebbezéssel érintett Terheltl III. rendű vádlott vonatkozásában – megváltoztatja.

A korrupciós bűncselekmény jogszabályi megjelölése helyesen: Btk. 291. § (1) bekezdés, (3) bekezdés b) pont.

A Terheltl III. rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés végrehajtása felfüggesztésének próbaidejét 5 (öt) évre, a pénzbüntetés napi tételeinek számát 200 (kettőszáz) napi tételre, az egy napi tétel összegét 2 000 (kettőezer) forintra súlyosítja.

A bíróság a vele szemben így kiszabott 400 000 (négy százezer) forint pénzbüntetés megfizetésére – minden hónap 15. napján esedékes – 10 (tíz) havi, azaz 40 000 (negyvenezer) forint részletekben történő teljesítéssel részletfizetést engedélyez. Ennek elmulasztása esetén a pénzbüntetést vagy annak meg nem fizetett részét szabadságvesztésre kell átváltoztatni akként, hogy egy napi tétel helyébe egy napi – fogház fokozatban végrehajtandó – szabadságvesztés lép.

A másodfokú határozat ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A Miskolci Törvényszék a 2024. február 14. napján 17.B.68/2023/14. számú ügydöntő határozatával előkészítő ülésen, a bűnösséget elismerő nyilatkozatok elfogadását követően bűnösnek mondta ki

- I. rendű vádlott I. rendű vádlottat társtettesként elkövetett lopás vétségében [a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (továbbiakban Btk.) 370. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a) pont] és folytatólagosan, részben társtettesként elkövetett vesztegetés büntetében [Btk. 290. § (1) bekezdés, (2) bekezdés];

- II. rendű vádlott II. rendű vádlottat társtettesként elkövetett lopás vétségében [Btk. 370. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a) pont] és társtettesként elkövetett vesztegetés büntetében [Btk. 290. § (1) bekezdés, (2) bekezdés]; valamint

- Terheltl III. rendű vádlottat bűnsegédként elkövetett lopás vétségében [Btk. 370. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a) pont] és 2 rendbeli – 1 rendbeli cselekmény folytatólagosan elkövetett – vesztegetés elfogadásának büntetében [Btk. 291. § (1) bekezdés, (3) bekezdés a) pont].

[2] Ezért – halmazati büntetésül –

- I. rendű vádlott I. rendű vádlottat 2 év börtön fokozatú szabadságvesztésre és 100 napi tétel, 2 000 forint egynapi tétel összegű, 200 000 forint összegű pénzbüntetésre;

- II. rendű vádlott II. rendű vádlottat 1 év 6 hónap börtön fokozatú szabadságvesztésre és 100 napi tétel, 2 000 forint egynapi tétel összegű, 200 000 forint végösszegű pénzbüntetésre; míg

- Terheltl III. rendű vádlottat 2 év börtön fokozatú szabadságvesztésre és 100 napi tétel, 1 500 forint egynapi tétel összegű, 150 000 forint végösszegű pénzbüntetésre ítélte.

[3] A szabadságvesztés végrehajtását az I. rendű terhelt tekintetében 3 év, a II. rendű vádlott tekintetében 2 év, míg a III. rendű vádlott tekintetében 3 év 6 hónap próbaidőre felfüggesztette. Terheltl III. rendű vádlottal szemben 60 000 forint erejéig vagyonekobzást rendel el, rendelkezett a szabadságvesztés büntetések elrendelése esetére a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról, valamint II. rendű vádlott II. rendű vádlottat előzetes mentesítésben részesítette. A pénzbüntetés megfizetésére mindhárom vádlott részére 5 havi részletfizetést engedélyezett, továbbá kötelezte a III. rendű vádlottat a felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

[4] Az elsőfokú ítélet ellen az ügyész Terheltl III. rendű vádlott terhére, a kiszabott büntetés mértéke miatt, súlyosításért jelentett be fellebbezést, I. rendű vádlott I. rendű vádlott és II. rendű vádlott II. rendű vádlott tekintetében az ítéletet tudomásul vette, míg az ügydöntő határozatot az ügyész valamennyi vádlott és védő tudomásul vette.

[5] A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség a Bf.89/2024/2. számú írásbeli észrevételében a büntetés kiszabási körülményeket értékelve rámutatott, hogy a törvényszék jegyzőkönyvbe foglalt szóbeli indokolása törvénytörő, mivel szabadságvesztés kiszabása esetén a büntetés mértékét a végrehajtás felfüggesztése, illetőleg a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségének a figyelmen kívül hagyásával kell megállapítani. Összességében

fenntartotta a III. rendű vádlott büntetése tekintetében a súlyosításra irányuló ügyészi jogorvoslatot.

[6] A másodfokú bíróság a bejelentett perorvoslatot a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 598. § (2) bekezdés alapján tanácsulésen bírálta el. A tanácsulésen való elbírálásnak a törvényi előfeltételei maradéktalanul fennálltak, mert az ítéletet csak szankciós fellebbezés támadta és a jogosultak nyilvános ülés vagy tárgyalás kitűzését nem indítványozták.

[7] Az ügyészi fellebbezés részben alapos.

[8] Tekintettel arra, hogy fellebbezés kizárólag a Be. 583. § (3) bekezdés a) pontja alapján lett bejelentetve (mértékes fellebbezés), a másodfokú bíróság az ítéletnek csak a fellebbezéssel sérelmezett részét bírálta felül a Be. 590. § (3) bekezdése szerint.

[9] A Be. 590. § (5) bekezdésének szabályai azonban a felülbírálatot kiterjesztik a szankciós fellebbezésnél is az eljárási szabályok betartására, az abszolút és súlyos relatív hibából eredő hatályon kívül helyezési okok esetleges fennállására, a bűnösség megállapítására vonatkozó rendelkezésre, ha a vádlottat fel kell menteni vagy vele szemben az eljárást meg kell szüntetni, valamint a bűncselekmény minősítését érintő rendelkezésre [Be. 590. § (5) bekezdés a) pont aa) és ab) alpontok – c) pont, (5a) bekezdés]. Értelmszerűen szankciós fellebbezésnél a büntetés kiszabása a fellebbezés oka és a cél: a büntetéssel kapcsolatos rendelkezés megváltoztatása, ezért a Be. 590. § (5) bekezdés d) pontban foglaltak jelen esetben a Be. 590. § (3) bekezdésében írtaknak feleltethetők meg. Ezen túl a másodfokú bíróság hivatalból vizsgálta a Be. 590. § (7) bekezdésének előírása szerint az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező kérdéseket.

[10] Az ítéltábla a felülbírálat során megállapította, hogy a törvényszék az eljárást a perjogi szabályok megtartásával folytatta le, nem vétett sem abszolút, sem olyan relatív hibát, amely az érdemi felülbírálatot kizárná [Be. 608. § (1) bekezdés, 609. § (1) bekezdés]. Hatályon kívül helyezési ok nem volt észlelhető. Külön kiemelést érdemel, hogy a bűnösség beismerésének elfogadása valamennyi terhelt tekintetében perrendszerű volt, az ún. ítéleti alku hármas perjogi feltétele teljesült [Be. 504. § (2) bekezdés a)-c) pont].

[11] A Be. 591. § (2) bekezdés a) pontja értelmében ugyanakkor a másodfokú bíróság nem vizsgálta az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát és határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapította, mert a fellebbezést kizárólag a Be. 583. § (3) bekezdése alapján jelentették be. Ilyen formájú fellebbezésnél az elsőfokon megállapított tényállás rögzül, azaz a tényálláshoz kötöttség teljes.

[12] A Be. 590. § (5) bekezdés b) és c) pontja alapján vizsgálandó kérdések a bűnösség megállapítására vont következtetés, illetve a bűncselekmény minősítésének a felülbírálata tekintetében az ítéltábla megállapította, hogy ez utóbbi vonatkozásában – vélhetően elírás folytán – helytelenül lett megjelölve a III. rendű vádlott terhére rótt korrupciós bűncselekmény, ami helyesen: Btk. 291. § (1) és (3) bekezdés b) pont.

[13] Terheltl III. rendű terhelttel a 2022. november 08. és 2023. június 06. napján fogatosított gyanúsított kiállításai alkalmával a Btk. 291. § (1) bekezdésébe ütköz, a (2) bekezdés a) pontja szerint minősülő és büntetendő kötelességzegéssel elkövetett vesztegetés elfogadása büntettének megalapozott gyanúja lett – más mellett – közölve, amit a nyomozóhatóság később átminősített, és a 2023. július 12. napján fogatosított kiállításakor már a végleges bűncselekményi minősítést, a Btk. 291. § (2) bekezdésébe ütköz, a (3) bekezdés b) pontja szerint minősülő és büntetendő önálló intézkedésre jogosult személy által kötelességzegéssel elkövetett vesztegetés elfogadása büntettének megalapozott gyanúját közölték, ami később a vádirat alapját is képezte. E tekintetben fogadta el a törvényszék a 2024. február 14. napján megtartott előkészítő ülésen a III. rendű terhelt beismerő vallomását, így ez (is) képezte a bűnösség alapját is, amivel kapcsolatban – más bűncselekmény mellett – az elsőfokú bíróság büntetést szabott ki vele szemben.

[14] Megjegyz az ítéltábla, hogy az elsőfokon eljár bíróság ítélete indoklásának [3] pontjában helyesen jelölte meg a vádirati minősítést a vesztegetés elfogadása vonatkozásában, azonban az ítélet rendelkező részében (és az [57] bekezdésben is) a Btk. 291. § (1) és (3) bekezdés b) pontja helyett az a) pont szerepel.

[15] Az ítélet indoklásából az derül ki, hogy vélhetően csak elírásról van szó a rendelkező részt illetően, hiszen az [50] bekezdés utal a kiszabható büntetési tételkeretre (2-8 évig terjedő szabadságvesztés), ami a vádirat szerinti helyes minősítésre utal, mivel az a) pontos minősítés büntetési tétele csak 1-5 évig terjed.

[16] Mindezek alapján az ítéltábla a pontos Btk. szerinti megjelölés miatt az elsőfokú határozat rendelkező részét korrigálta.

[17] Ugyanakkor a megalapozott tényállás alapján fel sem merülhetett a vádlott felmentésének vagy vele szemben az eljárás megszüntetésének a lehetősége, és a kijavítással helyessé vált a cselekmény Büntető Törvénykönyv szerinti minősítése is.

[18] A törvényszék a szükséges körben helytálló indokolást adott a jogi minősítést érintően, és a büntetés kiszabása során irányadó szempontokat megfelelően tárta fel.

Egyetértett az ítéltábla a főügyészség észrevételével, miszerint, ha a bíróság szabadságvesztést szab ki, a büntetés mértékét a végrehajtás felfüggesztése, illetve a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségének a figyelmen kívül hagyásával kell megállapítani, ez azonban az összes körülményt vizsgálva, nem vezetett a belső arányosság tekintetében olyan mértékű aránytalansághoz, ami miatt az egyébként büntetlen előéletű III. rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés törvénysértően enyhének lenne tekinthető.

[19] Ugyanakkor az ítéltábla álláspontja az, hogy Terheltl III. rendű vádlott esetében a szabadságvesztés végrehajtása felfüggesztésének próbaideje tekintetében megállapított 3 év 6 hónap nem elegendő a büntetés céljának eléréséhez, ezért a korrupciós bűncselekmény által hordozott fokozott társadalmi kockázat miatt annak törvényi maximumban történő meghatározása indokolt.

[20] Ami a kiszabott pénzbüntetés napi tételeinek és az azokhoz rendelt napi összegek meghatározását illeti, az ítéltábla osztotta az ügyészség álláspontját a napi tételszám belső aránytalanságával, és a napi összeg vagyoni viszonyokhoz igazításával összefüggésben, így azok súlyosítását látta szükségesnek.

[21] A súlyosabb bűncselekményeket elkövető Terheltl III. rendű vádlott törvényi minimumban meghatározott napi tételszámú pénzbüntetésének megemelésével lehet – részben – elérni a belső arányosság elvének érvényesülését, ugyanakkor a napi összegeket tekintve, a mindenkori jövedelmi-vagyoni viszonyok a mérvadók. Figyelemmel arra, hogy a III. rendű vádlott jövedelme meghaladja a vádlott-társai keresetét az ő vonatkozásában megállapított összeg megemelése – a havi 30 000 forint törlesztőrészlete ellenére is – indokolt.

[22] Az ítéltábla álláspontja szerint a törvényszék a III. rendű vádlottal szemben a büntetési tétel törvényi minimumában meghatározott szabadságvesztés büntetéssel a büntetési célok elérésére alkalmas, a büntetéskiszabási elveknek megfelelő, tetterányos büntetést szabott ki. A bűnösség beismerése kétségtelenül nagy nyomatékú enyhítő körülmény, ami miatt – a III. rendű vádlott kedvező előéletére tekintettel – nem volt indokolt a büntetés *lényeges* súlyosítása. Terheltl III. rendű vádlott korrupciós tette kétségkívül nagy társadalomra veszélyességű, azonban személyének társadalomra veszélyessége – az eljárás lefolytatását elősegítő magatartása, az előkészítő ülésen tett teljes körű beismerése miatt – nem tekinthető annak, így a figyelembe vehető alanyi és tárgyi tényezők tükrében a rá kiszabott – és végrehajtásában immár a leghosszabb próbaidőre – felfüggesztett szabadságvesztés büntetés és megemelt pénzbüntetés együttesen már eltúlzottan enyhe büntetésnek nem tekinthető.

[23] Az ítélet egyéb, a fellebbezéssel érintett III. rendű terhelt feltételes szabadságra bocsátásra és a bűnügyi költség viselésére vonatkozó rendelkezései is megfelelnek a törvénynek.

[24] Az elsőfokú bíróság határozata jogi indokolásának vége is kijavításra szorult a Be. 453. § (6) bekezdése alapján, mivel

- az [56] és [57] bekezdései között szereplő mondatban a jogszabályi rendelkezések alkalmazása körében megjelölt *I. rendű vádlott* helyesen I. rendű, *II. rendű vádlott* helyesen II. rendű vádlott, ugyanakkor

- az [57] bekezdésben felsorolt jogszabályhelyek közül a Btk. 291. § (1) bekezdés, (3) bekezdés – egyébként helyesen – *b)* pontjának megjelölése *kizárólag* Terhelt1 III. rendű vádlottat érinti.

[25] Az ítéltábla a kifejtettekre tekintettel az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 606. § (3) és (4) bekezdései alkalmazásával megváltoztatta.

Debrecen, 2024. május 02.

Záradék:

A Miskolci Törvényszék 17.B.68/2023/14. számú ítélete a Debreceni Ítéltábla jelen határozata által a mai napon jogerőre emelkedett.

Debrecen, 2024. május 02.

Dr. Gömöri Olivér s.k.
a tanács elnöke